

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 19. Borromæi studia erga Cardinalem Moronum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

Eadem, qua Pius IV. Papa obiit, die Sæcul. XVI
A.C. 1565.
 Cardinales convenerant, ut juramentum, quo se ad ejusdem Papæ constitutionem in novi Pontificis electione servandam adstringebant, innovarent; quapropter ea prælecta omnes jurejurando se eam executioni duros spondebant. Postea ad comitia progrediebantur, ubi Cardinalis Borromæus jam ab initio sua sollicitudine, zelo, & auctoritate in id unice intentus erat, ut ejusmodi Pontifex eligeretur, qui ad obeundum munus, quod tam raras dotes, tamque copiosas virtutes deposcit, sat idoneus esset.

§. XIX.

Borromæi studia erga Cardinalem Moronum.

Equidem Borromæus præprimis in Cardinalem Moronum inclinabat, utpote quem Paulus IV. gravissimis negotiis præfecerat, & Pius IV. suum ad Tridentinam Synodum Legatum nominaverat: cum vero indole asperior, ac insuper sub Paulo IV. hæresis accusatus, etiam custodiæ datus esset, imo nonnulli suspicarentur, quod ex vindictæ libidine Pium IV. ad Caraffas castigandos instigasset, hinc Borromæi consilium mox evertebatur, atque illi, qui de Borromæi proposito certiores redde-

Sæcul. XVI.
A. C. 1565.

reddebantur, hæc unquam tanto Cardinali in mentem venisse mirabantur: pauci vero Borromæi animum penitius introspeciebant, qui eodem etiam tempore, quo in Moroni favorem propensus erat, erga eundem se sat remissum exhibebat, atque exterius unice Amulio, Boncompagno, & Sirletto favere credebatur: Verum etsi a partium studio adeo alienum sese simularet (*) nihilominus mox ejus consilia manifestabantur, aut nonnulli veram ejus mentem saltem conjectura se affectos existimabant, quamprimum quidam Cardinales meritis conspicui Morono sese opposuerant; quippe Estensis, Ferrariensis, Medicæus, Alexandrinus, & Gambara ejusdem erant sententiæ, atque ex eis plures se nunquam Moroni Cardinalis electioni assensuros palam profitebantur: Insuper Paceus Borromæo hæc persuadere nitebatur, ita eum alloquens: „Nec tibi, nec „Duci Florentino consultum erit, si Moronus in Papam eligeretur, cum enim
hic

(*) Nec etiam sanctissimi hujus Cardinalis pietas, cordisque integritas lividos dentes Continuatoris effugere poterat, unice ut & hujus Pontificis electionem non nisi occultis fraudibus, & simulationibus factam incauto Lectori obtrudere posset.

„hic patria Mediolanensis est, nullo pa-
 „cto permittet, ut primam sedem, quam
 „a tuo Patruo Pontifice pie defuncto
 „accepisti, conserves, imo potius timen-
 „dum, ne tibi ea adimat beneficia,
 „quæ sub illius Pontificatu obtinuisti.”
 His dictis Pacecus Florentinos adiit,
 iisque illa, quæ Borromæo exposuit, re-
 ferebat, nihilominus cum illis conve-
 nerat, quod Moroni electioni obfiste-
 re nollet, si Borromæus firmiter ei favere
 pergeret (*).

Sæcul XVI.
 A.C. 1565.

Addit.
 Andr. Vi-
 ctorel. ap
 Ciacon. to. 3.
 p. 995.

§. XX.

*Borromæus Boncompagno, & Sirleto
 favens.*

Cum Moronus Cardinales nunquam
 plures, quam viginti novem sibi
 suffragantes numeraret, ac Borromæus
 de hujus Viri electione actum ageret,
 hinc is oculos suos in Boncompagnum,
 & Sirletum coniecit, cum vero Far-
 nesus Cardinalis pariter ad hanc di-
 gnitatem adspiraret, eique plures fave-
 rent, Carolus illum unacum Althem-
 psio adiit, eique persuadere conatus
 est,

(*) Haud dissimulanda est Continuatoris
 protervia, qua hujus fabulæ testem allegat
 Andream Victorellum, qui tamen de his ne
 verbum quidem habet: En! quam caute le-
 gendi sint hodierni Historici.